

خبر آنلاین: مدل پایدارِ‌های این است؛ از وحدت حرف می‌زنند ولی در بزنگاه‌ها یک وحدت شکن تمام عیار می‌شوند. اینبار هم گویا قرار است برای بیش از ۹۶ در همان شکل و شمایل قبلی جلو بیایند، پشت شان اینبار برای وحدت‌شکن بودن زودتر بهشت باز شده است. بهتر است این بار حرف آخر از همین ابتدای تحلیل مطرح کرد؛ «پایداری ها مشت‌شان را باز کرده‌اند؛ نامزد جدید همین روزها رونمایی می شود».

پیش‌بینی‌ها درست بود؛ نو پدید های اصولگرا باز خود را نافته چنابافته دانسته و راه دیگری برگزیده اند. می‌خواهند با یک نامزد اختصاصی وارد بهار ۹۶ شوند. بی توجه به «آن کسی که» از سمت اصولگرایان خواهد آمد و بی توجه به «آنچه» راست‌گرایان به عنوان سازوکار انتخاباتی تدوین خواهند کرد. رخداد تازه ای نیست؛ همیشه اینگونه بوده اند، دب کردن‌های همیشگی شان است؛ سیاست‌ورزی با ساز جداگان.

نکته اما این است که آنها این بار خیلی زودتر از آنچه تصور می شد حرف‌های دلشان را زده اند. از جایی از هم جان‌ها گفته‌اند و از دلدادگی‌به «مرداشان». پایداری‌ها این بار چه در سر دارند و پشت صحنه چه اتفاقاتی در حال وقوع است ؟

گزینه جدید روی صحنه می‌آید؟

همین چند روز پیش بود که در تحلیلی پیش از بیینی کردیم نامزد آیت الله مصباح فردی غیر از سعید جلیلی است. مبنای تحلیل هم این بود که از همان سال ۹۲ دل آیت‌الله با سعید جلیلی نبوده و این بار هم به فردی غیر از او فکر می کند. چنین ها به گزینه های مختلف دوخته شد و رصد تحرکات شخصیت‌ها تنها راه رسیدن به گمانه تازه بود. حالا صادق جوهری که تحلیلگران را ساده کرده او یک مصاحبه انجام داده و ضمن آن گفته است «در حال حاضر فرد اصلی هست که از جهت ارزش‌های اصولگرایی و اجتماعی نمره بالایی می‌آورد و امکان رأی‌آوری در امتناع روی او نیز وجود دارد؛ سراغ او خواهیم رفت و نتیجه هم خواهیم گرفت.» او در ضمن مصاحبه چند بار از احتمال معرفی یک نامزد (جدید) سخن گفته است و البته گفته است «اصح مقبول» (اصحی را که یقین داریم رأی آور نیست او را معرفی نخواهیم کرد».

تحلیل محتوای این مصاحبه چند نکته مهم را در اختیار ما قرار می دهد :

در جریان انتخابات مجلس دهم، مهمترین شعاری که ازسوی نامزدهای انتخاباتی مطرح می‌شد، لزوم ایجاد مجلسی همراه با دولت بود و حال در آستانه برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری به نظر می‌رسد، بهترین رییس‌جمهور، فردی است که بتواند به بهترین نحو رابطه متقابل دولت با مجلس را سامان دهد.

به گزارش خبرنگار پارلمانی ایلنا، در جریان انتخابات مجلس دهم، شاید مهمترین شعاری که ازسوی نامزدهای انتخاباتی مطرح شد، لزوم ایجاد مجلسی همراه با دولت بود؛ این شمار علاوه بر این‌که در مرکز فعالیت‌های انتخاباتی «لیست امید» قرار گرفت، توسط نامزدهای مستقل به‌عنوان بزرگترین گروه نمایندگان پس از اعضای امید نیز مورد استقبال قرار گرفت و قابل‌تذکر آن‌ه که هرچه بیشتر به ۷ آسندند و ۹۴ و متعاقباً ۱۰ اردیبهشت ۹۵ نزدیک شدیم، برخی از اصولگرایان نشاننامه‌مدار که رسماً ازسوی ائتلاف اصولگرایان موحدحامیت قرار گرفته بودند نیز با میانروی در ائتلاف آن دولت، تلاش کردند میان گروه و طیف تندرویی که عموماً از اعضا و نزدیکان جبهه پایداری بود، فاصله بیندازند و خود را اهل تعامل با دولت متدلل معرفی کنند.

فضیلت مجلسی؛ همراهی و همدلی با دولت

در پایان بیش از ۱۶۰ هزار کرسی از ۲۹۶ کرسی مجلس به ائتلاف اصلاح‌طلبان رسید و حدود نیمی از ۱۳۰ کرسی باقی مانده نیز به نمایندگان مستقلی رسید که شمارشان تشکیل مجلسی همراه با دولت بود و درنتیجه نزدیک به ۸۰٪ کرسی‌های پارلمان در اختیار حامیان روحانی و دولت یازدهم قرار گرفت.

همه مردان رییس‌جمهور

حال در شرایطی که اصولگرایان پس از فضاخت ۸ ساله دولت احمدی‌نژاد، در بدترین دوران فعالیت خود بسر می‌برند و بدنه پایگاه اجتماعی‌شان بیش از هر زمان دیگری رابریک و نجیف شده و سعی دارند با طرح مسائلی همچون حمایت از رییس‌جمهور فلی –که با رای و موافقت اصلاح‌طلبان به ۷ رسیده‌بود– یا تهیه فهرست ۳۰تفهره از نامزدهای احتمالی، به‌نوعی حضورشان در انتخابات را توجه جلوه دهند و همزمان در شرایطی که تقریباً تمام گزینه‌های متمحلل در میان اصولگرایان با درک درست از این‌که در مقابل روحانی، هیچ شانسوی ندارند، با محافله باسوی خاص خود هرگونه تلاش برای رسیدن به ریاست‌ورا از اساس تکذیب می‌کنند، به نظر می‌رسد باز هم می‌توان برای پیش‌بینی نسبت رابطه مجلس دهم با دولت دوازدهم، پای چند گزینه را به میان کشید؛ سیاستمدارانی که هر کدام با حداقل یکبار شانس را برای نجات مجلس از دست‌های کرسی رییس‌جمهور مملکت آژموده‌اند یا همواره در ادبیات سیاسی و رسانه‌ای کشور به‌عنوان گزینه‌ای متمحلل برای حضور در پاستور مطرح بوده‌اند.

محمود احمدی‌نژاد؛ احتمال تکرار

یکشنبه سیاه
پس از آن همه مشکلات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که در دولت‌های

۱–مهمترین بحث این است که وقتی صادق محصولی می‌گوید دنبال فرد جدیدی هستند پس تا همین جای کار مهمترین گزینه نوپدیدها یعنی دکتر سعید جلیلی از دایره گزینه های متمحلل حذف شده است . برخی می‌گویند رصد تحرکات چند وقت اخیر سعید جلیلی نشان‌هاهایی از بی میلی او به نامزدی در انتخابات را نمایان ساخته است . شاید او از این مذاکرات پشت پرده با خبر شده و چنان‌تاملی ندارد در رفتاری که حامیان سابقش به سراغ افراد دیگر رفته اند

حضور داشته باشد .

۲–نکته دیگری این است که صادق محصولی سر یک بحث قدیمی را باز کرده و گویی از یک تغییر مهم در مواضع آیت‌الله مصباح‌خبر داده است . صادق محصولی گفته : « اصلی‌ی آن‌را که یقین داریم رأی آور نیست او را معرفی نخواهیم کرد » این در حالی است که آیت‌الله مصباح پیش‌تر تأکید ویژه ای روی این جملات داشت : «گاهی باید فرد اصـلح –ولو رأی‌آوری نداشته باشد – مطرح شود تا حداقل مشخص شود هنوز بین مردم اعتقاد و ایمان به اسلام و انقلاب اسلامی وجود دارد. آیا خوب بود از میان کاندیداهای ریاست‌جمهوری هیچ‌کس حرفی از اسلام و انقلاب نزند و همه به فکر ارزانی اجناس و رفع تحریم‌ها باشند؟ آیا نباید از کسی که ولو رأی‌آوری ندارد، اما دغدغه‌اف انقلاب و اسلام را دارد، حمایت کرد؟» به بیان دیگر یک اصل پر رنگ در نحوه سیاست‌ورزی و مصداق گزینی آیت‌الله حالا کمرنگ شده و بی فروغ . آیت‌الله دنبال پدیده رأی آور است همان‌که سابق‌سایون نام آن را گذاشته‌اند: «اصح مقبول» ۳–وقتی می‌گویند به سراغ او می‌رویم نشان از آن دارد که گزینه مشخص شده اجماعی در میان پیشنهاد دهندگان و تصمیم سازان صورت گرفته اما شاید همچنان آن فرد پاسبان خوبی

خانه ملت

پنجشنبه ۱ مهر ۱۳۹۵ ۲۰ ذی‌الحجه ۱۴۲۷ Sep 22, 2016 سال بیست و یکم شماره ۵۸۷۳

کاندیدای پایداری‌ها از راه رسید؛ آماده‌باش به عزت و پرویز

کلید خوردن پروژه مشترک یاران احمدی‌نژاد و مصباح‌سیاست‌ورزی نواصولگرایان با ساز جداگانه

نداده است.

۴–در جای دیگری از مصاحبه صادق محصولی هشدارهایی داده که بوی جدایی می‌دهد و خط و نشان برای طیف‌های تصمیم سازا اصولگرا : «اگر عده‌ای بدون هماهنگی با دیگران خود را محور قرار داده و ادعای دعوت از دیگران برای کار مشترک داشته باشند مسلماً وحدتی شکل نمی‌گیرد یا عده‌ای دیگر اگر از قبل روی نامزدی به نفع قلمبند رسیده باشند و بخواهند با مکانیزم دلخواه خودشان ولو تحت عنوان ائتلاف و وحدت، آن را به نام دیگران تحمیل کنند مطمئناً نتیجه لازم را نخواهند گرفت». حرف‌های او از جنس همان حرف‌های سال ۹۲ است . حالا راحتی می‌توان گفت «پایداری‌ها استندز زده اند ؛ بیش فعالی پیشه کرده‌اند و گوی سبقت را از هم جناحی‌های خود روده‌اند».

بازگشت به آیت‌الله بعد از یک انقلاب درونی!

وقتی دور آیت‌الله جمع شدند و با آن عکس‌های دسته‌جمعی خاطره‌های مرید و مرادی را زنده کردند کمتر کسانی بودند که فکر کنند این روزگار خوش خیلی زود به پایان رسیده و دوران فصل از راه می‌رسد . ناگهان اما میان یاران آیت‌الله از قم تا تهران حرف و حدیث‌ها منمشب شد. برخی چهره‌ها از شواری مرکزی کنار گذاشته شدند تا در نهایت یک انقلاب کوچک و بی سر و صدا در میان نوپدیدها شکل بگیرد . یاران تهرانی همچنان دلنشان اینچنان شد که پایداری به دو شاخه قم و تهران منشعب شد. برخی چهره‌ها از شورای مرکزی کنار گذاشته شدند تا در نهایت یک انقلاب کوچک و بی سر و صدا در میان نوپدیدها شکل بگیرد . یاران تهرانی همچنان دلنشان اینچنان شد که پایداری به دو شاخه قم و تهران منشعب شد. برخی چهره‌ها از شورای مرکزی کنار گذاشته شدند تا در نهایت یک انقلاب کوچک و بی سر و صدا در میان نوپدیدها شکل بگیرد . یاران تهرانی همچنان دلنشان اینچنان شد که پایداری به دو شاخه قم و تهران منشعب شد. برخی چهره‌ها از شورای مرکزی کنار گذاشته شدند تا در نهایت یک انقلاب کوچک و بی سر و صدا در میان نوپدیدها شکل بگیرد . یاران تهرانی همچنان دلنشان

هر چه بود آیت‌الله و یارانش در شرایط خاص انتخاباتی ۹۲ و فرآغ باقری لکنرانی بر سر یک گزینه به ائتلاف رسیدند . فردی که بر اصلح بودنش اتحاد نظر داشتند و اما در رأی‌آور بودنش اختلاف نظر. نتیجه همانی شد که آیت‌الله فکر می‌کرد ؛ سعید جلیلی توانست انتخابات را ببرد . حالا اما اتفاقات مهم دیگری هم رخ داده و علاوه بر شاخه قم و تهران ، متحدان دیگری هم پیدا شده‌اند . گویا رفتاری سابق باز به هم رسیده‌اند آن هم درست در شرایطی که جدایی پایداری‌ها

از آیت‌الله مصباح به شدت تکذیب شده است.

پروژه آخر محمود

یک خبر هست که فعلا هیچ کدام از یاران احمدی‌نژاد آن را تکذیب نکرده هر چه هم زمان می‌گذرد روایان متواتری بر صحت آن تأکید می‌کنند . خبر در گوشتی این است :«به محمود احمدی‌نژاد گفته شده نامزد انتخابات نشود». حالا اگر فرض را بر درستی این خبر بگذاریم متوجه می‌شویم که چرا گفته می‌شد احمدی‌نژاد پیام‌هایی مخابره کرده به برخی اصولگرایان مبنی بر اینکه حاضر است در انتخابات به نفع نامزدی خاص کنار رفته و حتی تمام تلاشش را برای شیفت دادن بدنه اجتماعی اش به سمت او به کار بندد. گویا پشت صحنه خبری جز این نبوده :«محمود چراغ‌های قرمز را برای آمدنش زودتر از دیگران دیده بود»؛ حالا اگر چنین باشد چرا نباید به این نتیجه رسید که شاخه تهران پایداری دل آیت‌الله را نسبت به محمود احمدی‌نژاد نرم کرده و به فکر ترمیم خاطرات سال تلخ رفته افتاده است . یا اصلاً وقتی که صادق محصولی با این صراحت به نقد طیف‌ها و شخصیت‌های تصمیم ساز اصولگرا می‌پردازد و البته همزمان از رأی‌آور بودن گزینه‌شان سخن به میان آورد چرا نباید مطمئن‌تر از همیشه گفت که رفتاری سابق باز به هم رسیده‌اند ؟

درست این است که بگوییم محمود احمدی‌نژاد به یک پروژه مشترک با یاران آیت‌الله رسیده است .
به نقد طیف‌ها و شخصیت‌های تصمیم ساز اصولگرا می‌پردازد و البته همزمان از رأی‌آور بودن گزینه‌شان سخن به میان آورد چرا نباید مطمئن‌تر از همیشه گفت که رفتاری سابق باز به هم رسیده‌اند ؟

عزت یا پرویز ؟

مگر چند چهره سیاسی داریم که هم جدید باشند، یعنی تا به حال نامزد نشده باشند، هم به روایت پایداری‌ها رای آور باشند ، هم نزدیک به جبهه پایداری و هم مقبول محمود احمدی‌نژاد . خوب که نگاه می‌کنیم شاید به دو گزینه برسیم؛«عزت‌الله ضرغامی و پرویز فتح».

هر دو مورد مقبول پایداری‌ها ، احمدی‌نژاد و بخش‌هایی از اصولگرایان خصوصاً طیف چپ آن هستند. در این میان پرویز فتح چند بار خبر نامزدی‌اش را تکذیب کرده و عزت‌الله ضرغامی هم سکوت را بر هر واکنش دیگری ترجیح داده است . آیا آنکه صادق محصولی گفته یک از این دو فرد است ؟ آیا سعید جلیلی واقعا از کاندیداتوری در انتخابات منصرف شده یا اینکه نامزدی احتمالی او شکاف عمیق دیگری را در میان پایداری‌ها پدید خواهد آورد ؟

رابطه مجلس دهم با رییس‌جمهور دوازدهم؛

همه مردان رییس‌جمهور و چالش پارلمان دهم

این درحالی است که حتی بسیاری از نمایندگان اصولگرا که بعضاً سابقه حضور در مجالس هفتم و نهم را هم در کارنامه دارند، معتقدند جلیلی باوجود وجاهت خوب و قابل‌قبولی که دارد، از توانایی لازم برای اداره کشور برخوردار نیست و توجه به این‌که ملت، اکثریت نمایندگان فعلی و ادوار مجلس و دیگر مسئولان و دلسوزان نظام نظر مثبتی به برجاس دارند و آقای جلیلی نیز مخالف شماره یک برجام است، حضورش در انتخابات ریاست‌جمهوری بی‌نتیجه خواهد بود.

به‌شک مجلس دهم، مجلسی است اعتدالی‌که صلاح کشور را در پیشبرد سیاست‌های عقلمانی-اعتدالی دولت یازدهم می‌بیند. مجلس دهم همچون دولت یازدهم همزمان به دنبال پیشرفت درون‌زا و برون‌نگر است و نیک می‌داند اگر خواستار سروسامان بخشیدن به این اقتصاد ناسامان است،

راهی جز گشودن درها به روی جهان و افزایش توان داخلی ندارد و نیز می‌داند دل‌واپسی و حاشا و غوغا برای این ملت نه اب می‌شود و نه نان!

محمدرضا باهنر؛ لابی‌منی‌که دیگر موفق نیست

زمانی که پس از ۲۸ سال حضور در پارلمان و شکستن رکورد تمامی نمایندگان ادوار مجالس شورای اسلامی با ۷ دوره حضور، حاضر به نامنویسی در انتخابات مجلس دهم نشد. عاقلانه‌ترین تحلیل این بود که باهنر بعد از سال‌ها اداره جلسات علنی حال سودای اداره مملکت را در سر دارد و با این حال تنها یک جای این تحلیل عاقلانه می‌لنگید: باهنر آنقدر باهوش بود که پس از این همه سال، صبر و حوصله یکباره در شرایطی که روحانی خود را برای دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش آماده می‌کند، وارد گود نشود و درحالی که همچون عقابای لاگرای، خود را حامی منتقد رییس‌جمهور تعریف کرده بود، ناگهان مخالفی منتقد شود و جایگاه مساعدی که به دلیل سال‌ها گوشه‌نشینی و نظاره‌گری برای خود دست و پا کرده، این‌طور نایجا به چالش بکشد. با این همه، با تصور این‌که سال آینده باهنر جایگزین روحانی شده باشد، نمی‌توان نسبت به تامل خود مجلس دهم یا خود امیدوار باش.درست است که باهنر لابی‌من اصلی مجالس نهم و هشتم بوده اما تفاوت مجلس دهم با روزهایی که باهنر

پاراسایی در گفت‌وگو با ایلنا:

دست روحانی برای انتخاب وزرا در مجلس دهم باز است حضور ۱۲ ساله یک مدیر موجه نیست

باسابقه و خوشفکر بودند و اکنون نیز جایگاه بسیار خوبی در دولت دارند با این حال، حسینعلی امیری که به‌تازگی جایگزین آقای انصاری شده‌اند را به دلیل این‌که سال‌ها به‌عنوان رییس کل دادگستری استان فارس خدمت کرده‌اند، به خوبی می‌شناسم.

سختگویی کمیسیون اصل نود مجلس ادامه داد: امیری استان فارس شاهد فعالیت برخی از مدیرانی هستیم که سابقه نشان می‌دهد اعتقادی به سیاست‌های دولت ندارند و مجری و یار تمام‌قد سیاست‌های دولتهای نهم و دهم بودند.

پاراسایی تصریح کرد: نظر و خواست سیاسی مردم شیراز در انتخابات مجلس به‌روشنی بیان شد و با توجه به این‌که در ماه‌های آینده انتخابات دیگری در پیش رو است، دولت باید با اعمال تغییرات لازم، مانع از ایجاد یاس و ناامیدی در میان رای‌دهندگان شود.

بیمارستان‌های بزرگ دولتی شهر شیراز در سال‌های پیش از انقلاب ساخته شده است

یوش با اشاره به عدم پیشرفت و توسعه چشمگیر در بخش بهداشت و درمان در شیراز، به‌رغم اینکه در سال‌های پیش از انقلاب این شهر به‌عنوان قطب پزشکی و شیراز در سال‌های پیش از انقلاب با توجه به این‌که در ماه‌های آینده انتخابات دیگری در پیش رو است، دولت باید با اعمال تغییرات لازم، مانع از ایجاد یاس و ناامیدی در میان رای‌دهندگان شود.

بیمارستان‌های بزرگ دولتی شهر شیراز در سال‌های پیش از انقلاب ساخته شده است

یوش با اشاره به عدم پیشرفت و توسعه چشمگیر در بخش بهداشت و درمان در شیراز، به‌رغم اینکه در سال‌های پیش از انقلاب این شهر به‌عنوان قطب پزشکی و شیراز در سال‌های پیش از انقلاب با توجه به این‌که در ماه‌های آینده انتخابات دیگری در پیش رو است، دولت باید با اعمال تغییرات لازم، مانع از ایجاد یاس و ناامیدی در میان رای‌دهندگان شود.

بیمارستان‌های بزرگ دولتی شهر شیراز در سال‌های پیش از انقلاب ساخته شده است

یوش با اشاره به عدم پیشرفت و توسعه چشمگیر در بخش بهداشت و درمان استان فارس یادآور شد: در نظام مقدس جمهوری اسلامی، اصل پاسخگویی مسئولان همواره مورد تأکید مقام معظم رهبری و دیگر مسئولان نظام بوده، چرا که مردم ولی‌نعمتان مسئول هستند.

برخورد نادرست مسئولان با منتقدان طرح پزشک خانواده

عصو هیات ریسه کمیسیون اصل نود مجلس با اشاره به انتقادهای فراوانی که نسبت به طرح پزشک خانواده مطرح است، یادآور شد: برخورد مسئولان با این انتقادهای بدون، تسنجیده و نادرست بود و در مقابل انتقادها، مدعی شدند که منتقدان یا بددل‌ان‌که منافع‌شان درخطر افتاده، انتقاد می‌کنند یا به‌دنبال اغراض سیاسی‌شان چنین مسائلی را مطرح می‌کنند.

پاراسایی تصریح کرد: به نظر می‌رسد بیش از ۸۵ درصد مردم از نحوه مدیریت و اجرای طرح پزشک خانواده محمدرضا عارف رییس خواهد بود. این پازل پیچیده به کم عقل و متللق باید در گستره جمعیتی کمتری اجرا می‌شد، در استانی با ۵ میلیون نفر جمعیت انجام شده، نشان از بی‌دربایتی برخی مسئولان بهداشتت و درمان وقت کشور و استان فارس داشت.

یکی از مهمترین شخصیت‌های نظام سیاسی ایران تبدیل شده است.

لاریجانی هم‌اکنون رییس پارلمان دهم است و در این شرایط درصورتی که سال دیگر در چنین روزهایی رییس‌جمهور شود، باید همچنان بر این مجلس مسلط باشد. اما این ظاهر امر است.

لاریجانی درحالی رییس مجلس است که دو بازوی چپ و راستش در اختیار مسعود پزشکیان و علی مطهری است که در فراکسیون امید به رهبری محمدرضا عارف عضویت دارند و مهمتر این‌که درصورتی که لاریجانی رییس مجلس نباشد، بی‌شک محمدرضا عارف رییس خواهد بود. این پازل پیچیده هنگامی کامل می‌شود که از یاد نبریم، اصولگرایان طی حدود ۳۰ نماینده مستقل دوندستار لاریجانی در مجلس، حضور موقتی به سامانه‌های تشکیلات سیاسی و فراکسیونی خود نشدند و از آن‌سو، فراکسیون امید به رهبری محمدرضا عارف، مدت‌ها است جایگاه را خود را در پارلمان ترفیف کرده و با نظمی قابل قبول در مسیر خودآمدهای خود حرکت می‌کند.

از طرف دیگر در مجلس دهم هنوز اصولگرایان تندرویی حضور دارند که اگرچه امروز بنابه مصالحی، عدولت‌پروشان با لاریجانی را کتمان می‌کنند و به‌صورت غیررسمی و ناتواسته با رییس فعلی مجلس پیمان بسته‌اند، اما ممکن است به محض خروج او از مجلس، دیگر خود را متعهد به این تمهد ندانند. به بیان دیگر، خطر اصلی برای لاریجانی این است که حدود ۲۰۰ نماینده‌ای که امروز با رای خود، او را به‌عنوان رییس پارلمان برگزیدند، به محض خویش از مجلس به دشمنان بالقوه‌اش تبدیل می‌شوند. در واقع حمایت لاریجانی، حکایت آن قاعلم‌های مقتدری است که به محض این‌که پشت‌شان را به کلاس درس می‌کنند، همه‌به راه می‌افتد و باید منتظر حمله موشک‌های کاغذی از پس سر باشند.

حسن روحانی؛ همراه با پارلمان امید

همان‌طور که پیش از این نیز گفتیم یکی از مهمترین شعارهای نامزدهای انتخاباتی در مجلس دهم، تشکیل مجلسی همراه با دولت بود. دولتی که حال آخرین سال عمرش را پشت سر می‌گذارد و با وجود انتقادهای فراوان دوست و دشمن، توانسته است از ۸ سالهٔ انتخابات ۸۰ساله احمدی‌نژاد و یارانش نجات بخشد و یار دیگر ثبات و آرامشی نسبی را بر پروژه‌هاش کشور حاکم کند و حتی اگر توفیقی ملموس برای ملت حاصل نکرده باشد، لاقابل امید

به تغییر را به دل این مردم زنده کرده است. حال درشرایطی که دولت بدون اتکا به مجلسی همراه و همدل، و برعکس درمقابل کارکنی‌ها و سیاست‌اندازی‌های گاه و بیگاه مجلس تندروی نهم به این موفقیت‌های قابل‌قبول دست یافته، به نظر می‌رسد در سال‌های پیش رو و در کنار مجلس متدلل و عاقل دهم، توفیق‌های به‌مراتب بیشتری حاصل کند.

امروز دیگر همه می‌داند که حتی اگر روحانی بهترین گزینه برای ریاست دولت دوازدهم نباشد، بی‌شک یکی از بهترین‌هاست و خارجی دارد، مصححات‌اندیشی همکاری دولت با مجلس دهم، گزینه‌ای بهتر از رییس‌جمهور فعلی در دسترس نیست.